

کدینگ اورژانس پیش بیمارستانی

«ویرایش اول»

بهار ۱۴۰۲

معاونت فنی و عملیات / سازمان اورژانس کشور

مقدمه

کدینگ سازمانی، اجرای سیستم شناسایی و طبقه بندی منابع و لجستیک در سازمان های خدماتی و تخصیص یک شناسه یکتا به هر یک از آن ها می باشد. هدف از کدینگ، مدیریت و کنترل منابع سازمان در جهت بهره وری و دست یابی به بالاترین کیفیت ارائه خدمات با صرف کمترین هزینه ممکن و استفاده به موقع و به جا از این منابع است.

سیستم اورژانس پیش بیمارستانی نیز با دارا بودن منابع فیزیکی همچون پایگاه های اورژانس، انواع لجستیک و ناوگان عملیاتی از این قاعده مستثنی نمی باشد. وجود چارچوبی مشخص و استاندارد شده، در راستای شناسایی هویت و ظرفیت بالقوه و بالفعل منابع در دسترس، وحدت رویه، یکپارچگی در ارائه خدمات و فرماندهی و هدایت عملیات بصورت مطلوب، از الزامات این خدمت است.

مدیریت زمان یکی از ارکان اصلی خدمت رسانی در اورژانس پیش بیمارستانی است. اجرا و پیاده سازی سیستم کد گذاری سبب می شود تا افراد برداشت ثابت و یکسانی از مفاهیم و منابع در فرآیند عملیات، پشتیبانی و فراخوان ها داشته باشند و زبان مشترک و آسانی میان آن ها بوجود آید. لذا این سیستم با کاهش بروز خطا در انجام ماموریت ها سبب بهبود شاخص زمانی می گردد.

از طرفی برنامه ریزی و تصمیم گیری در سطح خرد و کلان همچون تخصیص منابع مالی، نیازمند داده ها و گزارشات آماری قابل اطمینان و درست می باشد که بخشی از آن، از این زبان واحد نشات می گیرد. پایش و ارزشیابی مداوم فرآیند ها و در صورت لزوم اصلاح آن ها، به این امر مهم بستگی دارد.

در این راستا دستورالعمل اولیه کدینگ اورژانس پیش بیمارستانی در خرداد سال ۱۳۸۶ تدوین و ابلاغ گردید و در مراکز اورژانس پیش بیمارستانی سراسر کشور اجرا شد. با توجه به اینکه ارائه خدمات با کیفیت و به هنگام به بیماران و مصدومین اورژانس از اولویت های نظام سلامت است؛ سازمان اورژانس کشور اقدام به بازنگری دستورالعمل مذکور نموده و ویرایش اول جهت بهره گیری و اجرا در پنج بخش پایگاه ها، ناوگان عملیاتی، جایگاه های مسئولین، مراکز فرماندهی و مکالمات، تدوین و ابلاغ می گردد که به شرح ذیل می باشد:

عناوین

- ۱) کدینگ پایگاه ها
- ۲) کدینگ ناوگان عملیاتی
- ۳) کدینگ جایگاه های مسئولین
- ۴) کدینگ مراکز فرماندهی
- ۵) کدینگ محاوره ای

ضرورت ایجاد سیستم کدینگ کشوری

- ۱) ایجاد سیستم یکپارچه ی کشوری
- ۲) ایجاد زبان مشترک در فراخوان و مکالمات بی سیمی
- ۳) امکان هدایت عملیات در سطح کشوری و منطقه ای
- ۴) قابلیت اتصال به سیستم اتوماسیون کشوری و منطقه ای
- ۵) تسهیل در فرآیند فراخوان عملیاتی کدها
- ۶) شناسایی هویت ناوگان عملیاتی، پایگاه ها و نیروی انسانی
- ۷) تبیین اختصار در مکالمات بی سیمی
- ۸) تسهیل در پایش، نظارت و ارزیابی پایگاه ها
- ۹) رعایت اصول امنیتی در مکالمات

تعاریف

کلان منطقه آمایشی: باتوجه به تقسیم بندی سازمان اورژانس کشور در حوزه عملیات و مدیریت حوادث و بلایا، ایران به ۱۰ کلان منطقه آمایشی تقسیم می گردد؛ که در سیستم کدینگ به جهت سهولت، تلفظ و بیان راحت و سریع و پیشگیری از خطاهای شنیداری با یک حرف انگلیسی تعریف می گردد. (جدول شماره ۱)

جهت کاهش یا از بین بردن هم آوایی در عملیات هوایی، هر حرف انگلیسی با یک کلمه غیر هم آوا جایگزین شده است که این می تواند در موارد ضروری توسط راهبرها و تکنسین ها بکار گرفته شود.

ناحیه یا ZONE: باتوجه به اینکه در هر کلان منطقه تعدادی دانشگاه/دانشکده وجود دارد، جهت سهولت در سیستم کدینگ، هر کلان منطقه به ۸ ناحیه تقسیم می گردد و هر کدام از این نواحی با یک عدد تک رقمی نمایش داده می شود؛ که از عدد ۲ شروع و به ۹ خاتمه می یابد. عدد صفر در ناحیه تعریف نمی گردد و عدد ۱ در سیستم کدینگ معرف فرماندهی می باشد. (جدول شماره ۲)

ناوگان عملیاتی: به مجموعه ای از آمبولانس های زمینی، موتور آمبولانس ها، آمبولانس های هوایی (بالگرد و بال ثابت)، آمبولانس های دریایی (شناور اورژانس) و خودروهای فرماندهی و ارتباطات سیار گفته می شود؛ که در جهت پشتیبانی و انجام فوریت های پزشکی و ماموریت های اورژانس پیش بیمارستانی بکار گرفته می شوند.

آمبولانس خاص: شامل آمبولانس سنگین (اتوبوس)، آمبولانس هوایی و آمبولانس دریایی می باشد.

آمبولانس: آمبولانسی که به منظور پایش، درمان و انتقال بیماران یا مصدومین طراحی و تجهیز شده است و مشمول رعایت مقررات استانداردهای ملی ایران^۱ و دستورالعمل ها و ضوابط سازمان اورژانس کشور می باشد.

^۱ شماره استاندارد ملی آمبولانس : ۴۳۷۴

موتور آمبولانس: موتورسیکلتی پیشرو برای غلبه بر ترافیک شهری که به منظور پایش و درمان بیماران یا مصدومین طراحی و تجهیز شده و مشمول رعایت دستورالعمل‌ها و ضوابط سازمان اورژانس کشور می‌باشد.

اتوبوس آمبولانس: اتوبوسی است که به منظور پایش، درمان و انتقال حجم انبوه بیماران یا مصدومین، طراحی و تجهیز شده است و مشمول رعایت مقررات استانداردهای ملی ایران و دستورالعمل‌ها و ضوابط سازمان اورژانس کشور می‌باشد.

آمبولانس دریایی (شناور اورژانس): شناوری است که به منظور پایش، مراقبت و انتقال بیماران یا مصدومین از خشکی به خشکی طراحی و تجهیز شده است و مشمول رعایت مقررات سازمان بنادر و کشتیرانی کشور و دستورالعمل‌ها و ضوابط سازمان اورژانس کشور می‌باشد.

آمبولانس هوایی (بالگرد و بال ثابت): هواپیما یا بالگردی است که به صورت ویژه به منظور پایش، درمان و انتقال بیماران و مصدومین، انتقال اعضاء پیوندی، خون و فرآورده‌های خونی و متخصصین و تجهیزات، از فرودگاهی به فرودگاه دیگر یا بالگرد نشین به مناطق تعریف نشده، طراحی و تجهیز شده و مشمول رعایت مقررات استانداردهای ملی ایران، سازمان هواپیمایی کشوری و دستورالعمل‌ها و ضوابط سازمان اورژانس کشور می‌باشد.

خودرو فرماندهی و پشتیبانی عملیات اورژانس پیش بیمارستانی: خودروی دو دیفرانسیلی است که مشمول قوانین خودروهای امدادی که به منظور فرماندهی، پشتیبانی، کنترل، هدایت، ارزیابی، راهبری و پشتیبانی از عملیات اورژانس در مناطق حادثه دیده و در حوادث پرتلفات، بکار می‌رود.

خودرو ارتباطات سیار: خودروی دو دیفرانسیل / اتوبوس / ون تایپ مجهز به تجهیزات ارتباطی چند لایه‌ای با توانایی تبادل صوت، تصویر و داده جهت کنترل و راهبری و برقراری ارتباطات میدانی با مراکز فرماندهی و آمبولانس‌های عمل کننده در میدان عملیات، طراحی و ساخته می‌شود و در شرایط اضطرار به عنوان مرکز ارتباطات انجام وظیفه می‌کند.

پایگاه اورژانس ۱۱۵

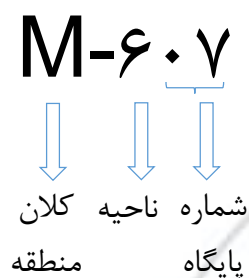
کدینگ پایگاه ها

براساس طرح کدینگ، هر پایگاه دارای شماره و کد مخصوص به خود می گردد که این کد مبین هویت و قابلیت های فنی و اجرایی آن پایگاه می باشد.

کد پایگاه دارای ۵ نماد می باشد که به ترتیب از سمت چپ به راست شامل: کلان منطقه، ناحیه و شماره پایگاه می باشد. این کد شامل یک حرف انگلیسی، نماد خط فاصله و سه عدد می باشد. حرف انگلیسی نشان دهنده ی کلان منطقه آمایشی (جدول شماره ۱)، اولین عدد از سمت چپ معرف ناحیه (جدول شماره ۲) و دومین و سومین عدد معرف شماره ی پایگاه بوده که از ۰۱ شروع و به ۹۹ ختم می گردد.

برای مثال:

نکات:

- برای مراکز اورژانسی که طبق برنامه ی آمایش سرزمینی پایگاه های اورژانس پیش بیمارستانی، پیش بینی تعداد پایگاه های اورژانس ۱۱۵ آنها بیشتر از ۹۹ پایگاه باشد، بیش از یک ناحیه یا (zone) در نظر گرفته می شود.
- در صورت تکمیل ظرفیت کدینگ در یک کلان منطقه و نیاز به ظرفیت اضافه با بکار بردن حرف انگلیسی بصورت دوتایی (Double) می توان ظرفیت کلان منطقه را در نواحی و پایگاه ها به دو برابر موجود ارتقاء داد.
برای مثال: X-607 و XX-607

«جدول شماره ۱»

کلاں منطقه	نام دبیرخانه کلاں منطقه	حرف لاتین	حروف هوانوردی ^۲	مراکز اورژانس دانشگاه/دانشکده/اورژانس تهران
۱	مازندران	S	Sierra	مازندران-گیلان-گلستان-سمنان-شاهرود-بابل
		SS		-
۲	تبریز	Z	Zulu	تبریز-ارومیه-اردبیل-مراغه-خلخال-خوی-سراب
		ZZ		-
۳	کرمانشاه	H	Hotel	کرمانشاه-همدان-کردستان-ایلام-اسدآباد
		HH		-
۴	اهواز	P	Papa	اهواز-لرستان-آبادان-دزفول-شوشتر-بهبهان
		PP		-
۵	شیراز	F	Foxtrot	شیراز-فسا-چهرم-گراش-لرستان
		FF		هرمزگان-بوشهر-کهگیلویه و بویراحمد
۶	زنجان	U	Uniform	زنجان-اراک-البرز-قم-قزوین-ساوه-خمین
		UU		-
۷	اصفهان	A	Alpha	اصفهان-یزد-شهرکرد-کاشان
		AA		-
۸	کرمان	K	Kilo	کرمان-بم-چیرفت-سیرجان-رفسنجان
		KK		زاهدان-ایرانشهر-زابل
۹	مشهد	M	Mike	مشهد-تربت جام-تربت حیدریه-نیشابور-سبزوار-گناباد
		MM		خراسان شمالی-خراسان جنوبی-اسفراین
۱۰	تهران	X	X-Ray	مرکز اورژانس تهران (شهر تهران)
		XX		مرکز اورژانس تهران (شهرستان های تهران)

^۲ نوعی از الفبا می باشد که در دهه ۵۰ میلادی توسط سازمان بین المللی هواپیمایی غیرنظامی (ICAO) اختراع شده و توسط خلبانان، کنترلرهای هوایی و نظامیان بکار گرفته می شود. در الفبای انگلیسی بعضی از حروف مانند M و N از نظر تلفظ شبیه به هم هستند و این شباهت در مکالمات با بی سیم ممکن است سبب سردرگمی افراد شود. از طرف دیگر خلبانان از سراسر دنیا با زبان ها و لهجه های متفاوت هرکدام از حروف انگلیسی را به شکل متفاوتی تلفظ می کنند که احتمال خطا در مکالمات را افزایش می دهد؛ همین امر سبب شد تا الفبای مخصوصی در این صنعت بوجود آید.

الفبای هوانوردی همانند الفبای انگلیسی شامل ۲۶ حرف می باشد که هر حرف یک کلمه متناظر دارد و همه افراد موظف اند بجای تلفظ حروف از کلمات جایگزین استفاده کنند. برای مثال: اگر شماره پرواز DN4 باشد و خلبان بخواهد شماره خود را به برج اعلام کند، باید بگوید: Delta November Four

«جدول شماره ۲»

ناحیه (zone)	دانشگاه	حرف انگلیسی	کلان منطقه		
۲،۳	مازندران	S	۱		
۴	گیلان				
۵	گلستان				
۶	سمنان				
۷	شاهرود				
۸	بابل				
۹	-				
۲،۳	تبریز			Z	۲
۴،۶	ارومیه				
۵	اردبیل				
۷	مراغه				
۷	سراب				
۸	خلخال				
۹	خوی				
۲	کرمانشاه	H	۳		
۳	همدان				
۴	کردستان				
۵	ایلام				
۶	اسدآباد				
۷	-				
۸	-				
۹	-				
۲،۳،۴	اهواز			P	۴
۵،۹	لرستان				
۶	آبادان				
۷	دزفول				
۸	بهبهان				

۸	شوشتر				
۲،۳،۴	شیراز	F	۵		
۵	-				
۶	چهرم				
۷	فسا				
۸	لار				
۹	گراش				
۲،۳	هرمزگان			FF	۵
۴،۵	بوشهر				
۶،۷	کهگیلویه و بویراحمد				
۸	-				
۹	-				
۲	زنجان	U	۶		
۳	قزوین				
۴	اراک				
۵	قم				
۶	البرز				
۷	ساوه				
۸	خمین				
۹	-				
۲،۳	اصفهان			A	۷
۴	یزد				
۵	چهارمحال و بختیاری				
۶	کاشان				
۷	-				
۸	-				
۹	-				
۲،۳	کرمان	K	۸		
۴	-				
۵	-				

۶	رفسنجان		
۷	سیرجان		
۸	جیرفت		
۹	بم		
۲،۳	زاهدان	KK	
۴،۵،۶	ایرانشهر		
۷	زابل		
۸	-		
۹	-		
۲،۳،۴،۵	مشهد	M	
۶	سبزوار		
۷	گناباد		
۸	ترت جام		
۸	ترت حیدریه		
۹	نیشابور		۹
۲،۳	خراسان جنوبی	MM	
۴،۵	خراسان شمالی		
۶	اسفراین		
۷	-		
۸	-		
۹	-		
۹تا۲	اورژانس تهران (شهر تهران)	X	
۹تا۲	اورژانس تهران (شهرستان های تهران)	XX	۱۰

کدینگ ناوگان عملیاتی

۲

(۱) ناوگان عملیاتی سبک: شامل تمامی آمبولانس های سبک زمینی و موتور آمبولانس می باشد. کد این ناوگان دارای ۶ نماد می باشد که به ترتیب از سمت چپ به راست شامل: کلان منطقه، ناحیه، شماره پایگاه و نوع ناوگان می باشد.

حروف انگلیسی معرف کلان منطقه، اولین عدد از سمت چپ معرف ناحیه، دومین و سومین عدد از سمت چپ معرف شماره ی پایگاه و چهارمین عدد از سمت چپ معرف نوع ناوگان می باشد. برای هر پایگاه، به تعداد ۹ ظرفیت ناوگان تعریف می گردد. (جدول شماره ۳)

برای مثال:

M-۶۰۷۳

«جدول شماره ۳»

کد	ناوگان سبک
۱،۲	آمبولانس های واجد پزشک
۳،۴،۵	آمبولانس های بدون پزشک
۶،۷	موتور آمبولانس
۸	آمبولانس های ویژه
۹	ظرفیت خالی

(۲) کدینگ آمبولانس های خاص: آمبولانس های خاص به ۳ دسته تقسیم می شوند:

- آمبولانس سنگین (اتوبوس آمبولانس)
- آمبولانس دریایی (شناور اورژانس)
- آمبولانس هوایی (بالگرد اورژانس و بال ثابت اورژانس)

۱-۲) کدینگ آمبولانس سنگین (اتوبوس آمبولانس)

کد اتوبوس آمبولانس ۶ نماد دارد که به ترتیب از سمت چپ به راست شامل: کلان منطقه، ناحیه، شماره پایگاه و نوع ناوگان می باشد.

این کد شامل یک حرف انگلیسی (کلان منطقه)، نماد خط فاصله و چهار عدد می باشد. عدد اول از سمت چپ نشانگر ناحیه، عدد دوم و سوم از سمت چپ شامل اعداد ۰۰ و عدد آخر نشان دهنده نوع ناوگان می باشد. برای اتوبوس آمبولانس اعداد ۱ تا ۵ تعریف می گردد. (جدول شماره ۴)

برای مثال:

M-۴۰۰۲

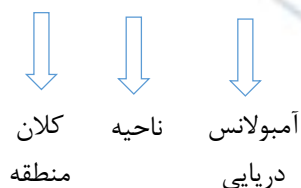
۲-۲) کدینگ آمبولانس دریایی

کد آمبولانس دریایی ۶ نماد دارد که به ترتیب از سمت چپ به راست شامل: کلان منطقه، ناحیه، شماره پایگاه و نوع ناوگان می باشد.

این کد شامل یک حرف انگلیسی (کلان منطقه)، نماد خط فاصله و چهار عدد می باشد. عدد اول از سمت چپ نشانگر ناحیه، عدد دوم و سوم از سمت چپ شامل اعداد ۰۰ و عدد آخر نشان دهنده نوع ناوگان می باشد. برای آمبولانس دریایی اعداد ۶ و ۷ تعریف می گردد. (جدول شماره ۴)

برای مثال:

M-۴۰۰۶

۳-۲) کدینگ آمبولانس هوایی

کد آمبولانس هوایی ۶ نماد دارد که به ترتیب از سمت چپ به راست شامل: کلان منطقه، ناحیه، شماره پایگاه و نوع ناوگان می باشد.

این کد شامل یک حرف انگلیسی (کلان منطقه)، نماد خط فاصله و چهار عدد می باشد. عدد اول از سمت چپ نشانگر ناحیه، عدد دوم و سوم از سمت چپ شامل اعداد ۰۰ و عدد آخر نشان دهنده نوع ناوگان می باشد. برای آمبولانس هوایی اعداد ۸ و ۹ تعریف می گردد. (جدول شماره ۴)

برای مثال:

M-۴۰۰۹

«جدول شماره ۴»

نوع ناوگان	عدد
اتوبوس آمبولانس	۵ تا ۱
آمبولانس دریایی	۶، ۷
آمبولانس هوایی	۸، ۹

کدینگ جایگاه های مسؤلین

۳

کدینگ جایگاه عملیاتی (فرماندهی) مسئولین رده های مختلف، تحت ۳ عنوان تعریف می گردد: کد جایگاه مسئولین وزارت بهداشت، کد جایگاه مسئولین مراکز کلان منطقه و کد جایگاه مسئولین دانشگاه ها/ دانشکده ها

(۱) جایگاه عملیاتی مسئولین ستاد وزارت بهداشت:

این کد با یک عدد سه رقمی مشخص می گردد. عدد اول و دوم از سمت چپ صفر و عدد سوم از سمت چپ از ۱-۹ تعریف می گردد.

(۱-۱) کد خودروهای عملیاتی مسئولین ستاد وزارت بهداشت: کد عملیاتی این خودروها در قالب کدینگ جایگاه تعریف می گردد که عدد ۱ از سمت چپ به آن اضافه می شود. (جدول شماره ۵)

«جدول شماره ۵»

کد خودروهای عملیاتی	کد عملیاتی	جایگاه
۱۰۰۱	۰۰۱	وزیر
۱۰۰۲	۰۰۲	رئیس سازمان اورژانس کشور
۱۰۰۳	۰۰۳	جانشین عملیات سازمان اورژانس کشور
۱۰۰۴	۰۰۴	معاون درمان وزارت بهداشت
۱۰۰۵	۰۰۵	معاون بهداشت وزارت بهداشت
۱۰۰۶	۰۰۶	معاون توسعه وزارت بهداشت
۱۰۰۷	۰۰۷	
۱۰۰۸	۰۰۸	
۱۰۰۹	۰۰۹	حراست وزارت بهداشت

(۲) جایگاه عملیاتی (فرماندهی) مسئولین ستادی روسای کلان مناطق:

کد جایگاه همه ی مسئولین مراکز کلان منطقه با یک عدد سه رقمی مشخص می گردد. عدد اول از سمت چپ صفر، عدد دوم از سمت چپ ۲ و عدد سوم از سمت چپ از ۱-۹ تعریف می گردد.

(۱-۲) کد خودروهای عملیاتی مسئولین ستادی روسای کلان مناطق: کد عملیاتی این خودروها در قالب کدینگ جایگاه تعریف می گردد که عدد ۱ از سمت چپ به آن اضافه می شود. (جدول شماره ۶)

«جدول شماره ۶»

کد خودروهای عملیاتی	کد عملیاتی	جایگاه
۱۰۲۱	۰۲۱	رئیس دانشگاه کلان مناطق
۱۰۲۲	۰۲۲	رئیس اورژانس پیش بیمارستانی و مدیر حوادث دانشگاه علوم پزشکی کلان مناطق
۱۰۲۳	۰۲۳	معاون اورژانس کلان مناطق
۱۰۲۴	۰۲۴	معاون درمان کلان مناطق
۱۰۲۵	۰۲۵	معاون بهداشت کلان مناطق
۱۰۲۶	۰۲۶	معاون توسعه کلان مناطق
۱۰۲۷	۰۲۷	
۱۰۲۸	۰۲۸	
۱۰۲۹	۰۲۹	حراست کلان مناطق

۳) جایگاه عملیاتی (فرماندهی) مسئولین ستادی دانشگاه ها / دانشکده ها

کد جایگاه همه ی مسئولین ستادی با یک عدد سه رقمی مشخص می گردد. عدد اول از سمت چپ صفر، عدد دوم از سمت چپ ۳ و عدد سوم از سمت چپ از ۱-۹ تعریف می گردد.

۳-۱) کد خودروهای عملیاتی مسئولین ستادی دانشگاه ها / دانشکده ها: کد عملیاتی این خودروها در قالب کدینگ جایگاه تعریف می گردد که عدد ۱ از سمت چپ به آن اضافه می شود. (جدول شماره ۷)

«جدول شماره ۷»

کد خودروهای عملیاتی	کد عملیاتی	جایگاه
۱۰۳۱	۰۳۱	رئیس دانشگاه
۱۰۳۲	۰۳۲	رئیس اورژانس پیش بیمارستانی و مدیر حوادث دانشگاه علوم پزشکی
۱۰۳۳	۰۳۳	معاون اورژانس
۱۰۳۴	۰۳۴	معاون درمان دانشگاه
۱۰۳۵	۰۳۵	معاون بهداشت دانشگاه
۱۰۳۶	۰۳۶	معاون توسعه دانشگاه
۱۰۳۷	۰۳۷	
۱۰۳۸	۰۳۸	
۱۰۳۹	۰۳۹	حراست دانشگاه

كدینگ مراکز فرماندهی

۴

مراکز فرماندهی سازمان اورژانس کشور به دو دسته اداره ارتباطات و مرکز هدایت عملیات بحران (EOC) تقسیم می گردد. کدینگ این مراکز شامل سه نماد بوده و با توجه به سطوح دانشگاه، ستاد و کلان منطقه به شرح جدول ذیل می باشد. (جدول شماره ۸)

«جدول شماره ۸»

کد	جایگاه
۹۰۰	EOC وزارت بهداشت مستقر در سازمان
۸۰۰	EOC متحرک وزارت بهداشت
۷۰۰	EOC کلان منطقه
۶۰۰	EOC دانشگاه / دانشکده
۵۰۰	اداره ارتباطات کلان منطقه
۴۰۰	اداره ارتباطات دانشگاه / دانشکده
۳۰۰	مرکز پیام
۲۰۰	خودروی ارتباطات
۱۰۰	

کدینگ محاوره ای

۵

تعدد ماموریت ها و فوریت ها در طول شبانه روز سبب می شود تا مکالمات و جملات پر تکرار در این فرآیند استفاده شود؛ به جهت ماهیت فوریتی اورژانس پیش بیمارستانی، در سیستم کدگذاری مکالمات، هر جمله و محاوره به کد منحصر به فردی تبدیل می شود که سهولت مکالمات و مدیریت زمان را به دنبال دارد و از طرف دیگر سبب حفظ و رعایت اصول امنیتی در محاورات می گردد. در این راستا کدینگ تعریف شده به شرح جدول ذیل می باشد.

«جدول شماره ۹»

کد	عنوان	کد	عنوان
۱۰-۰	با احتیاط عمل کنید	۱۰-۴۲	بیمار روان
۱۰-۱	مکالمه بدلیل محتوا مفهوم نیست	۱۰-۴۴	در محل حادثه ضرب و جرح صورت گرفته است
۱۰-۲	مکالمه مفهوم است - صوت دریافت می شود	۱۰-۴۵	در منزل بیمار هستیم
۱۰-۳	مکالمه قطع شود - سکوت رادیویی	۱۰-۴۶	آمبولانس تصادف جرحی نموده است
۱۰-۴	شنیدم بله	۱۰-۴۷	نیاز به حضوری آتش نشانی در محل حادثه دارم
۱۰-۵	لطفا این پیام رله شود	۱۰-۴۸	مشکل اصلی بیمار ... می باشد
۱۰-۶	ترافیک/شلوغ ... دارم	۱۰-۴۹	بیمار نیاز به بخش درمانی ... دارد
۱۰-۷	آمبولانس یا ... خراب است	۱۰-۵۰	نیاز به مشاوره با پزشک دارم
۱۰-۸	در پایگاه مربوطه مستقر شدیم	۱۰-۵۱	لطفا تعداد ... آمبولانس اضافی اعزام کنید
۱۰-۹	مکالمه به دلیل اختلال ارتباطی مفهوم نیست، تکرار کنید	۱۰-۵۲	مکالمه را کوتاه کنید
۱۰-۱۰	آماده است/ هستیم	۱۰-۵۳	عازم تعمیرگاه هستیم
۱۰-۱۱	آیا صدا مفهوم است؟	۱۰-۵۴	بیمار حامله است (به بخش زنان و زایمان نیاز دارد)
۱۰-۱۲	انتظار/ منتظر ...	۱۰-۵۵	اعمال خلاف عفت عمومی صورت گرفته است
۱۰-۱۳	وضع ترافیک مسیر چطور است؟	۱۰-۵۷	بیمار خودکشی کرده است
۱۰-۱۴	متشکرم	۱۰-۵۸	بیمار مشکوک به مسمومیت می باشد
۱۰-۱۵	بیمار بیمه ... می باشد	۱۰-۵۹	آمبولانس باید اسکورت شود، پلیس را خبر کنید
۱۰-۱۸	بیمار بیمه نیست	۱۰-۶۰	نیاز به حضور پلیس ۱۱۰ در محل حادثه دارم
۱۰-۱۹	ماموریت لغو شد	۱۰-۶۱	عازم به شرکت بیمه جهت تعیین خسارت هستیم
۱۰-۲۰	موقعیت را از لحاظ مکانی اعلام نمایید	۱۰-۶۳	آدرس کامل را اعلام نمایید
۱۰-۲۱	تماس تلفنی بگیرید	۱۰-۶۴	کیلومتر خودرو
۱۰-۲۲	موضوع منتفی است	۱۰-۶۸	اطلاعات بیشتری راجع به موضوع بدهید
۱۰-۲۳	علائم حیاتی بیمار را اعلام و ثبت نمایید	۱۰-۷۲	مسئول شیفت صحبت کند
۱۰-۲۴	اتمام ماموریت	۱۰-۷۴	خیر
۱۰-۲۵	در ... شما را ملاقات می کنم	۱۰-۷۵	آمبولانس نیاز به سوختگیری دارد
۱۰-۲۶	بیمار تحویل مرکز درمانی شد	۱۰-۷۶	آمبولانس نیاز به شستشو دارد
۱۰-۲۸	ختم CPR با مجوز پزشک	۱۰-۸۰	حادثه ویژه
۱۰-۲۹	بیمار درمان سرپایی شد	۱۰-۸۱	حادثه هسته ای
۱۰-۳۰	آمبولانس تصادف جزئی نموده و قادر به انجام ماموریت می باشد	۱۰-۸۲	حادثه تروریستی
۱۰-۳۱	آمبولانس تصادف کلی نموده و قادر به انجام ماموریت نمی باشد	۱۰-۸۳	سقوط بالگرد یا هواپیما
۱۰-۳۲	قبل از رسیدن آمبولانس بیمار منتقل شده بود	۱۰-۸۶	بیمار از شخصیت ها یا مقامات است
۱۰-۳۳	فوری و سریع عمل کنید	۱۰-۹۰	وضع بیمار از لحاظ مالی خوب است

وضع بیمار از لحاظ مالی رضایت بخش نیست	۱۰-۹۵	بیمار نوشابه الکلی مصرف نموده است	۱۰-۳۴
عازم ... محل مورد نظر هستیم	۱۰-۹۶	بیمار قبل از رسیدن آمبولانس فوت کرده است	۱۰-۳۵
به ... محل مورد نظر رسیدیم	۱۰-۹۷	زمان دقیق را بیان کنید	۱۰-۳۶
بیمار خیلی خیلی بدحال است	۱۰-۹۹	وضع هوا از نظر جوی چطور است؟	۱۰-۳۷
غذا	۱۰-۳۰۰	در محل حادثه مستقر هستیم	۱۰-۳۹
اورژانس هوایی را اعزام کنید	۳۵۰	به آهستگی و بدون آژیر حرکت کنید	۱۰-۴۰
تعمیرگاه سیار	۸۳۰	اعلام نیروی ۱۰-۱۰ از پایگاه به ۸۰۰/ اعلام ماموریت به پایگاه	۱۰-۴۱
مصدوم ترافیکی بدحال	۹۹۹		

